

พระราชบัญญัติ
ว่าด้วยคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน
พุทธศักราช ๒๔๗๖

ประกาศ ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปก
เกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้า ฯ
สั่งว่า

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรถวายคำปรึกษาว่า สมควรจัด
ระเบียบการตรวจเงินแผ่นดินไว้ให้เรียบร้อยสืบไป

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติ
ขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎรดังต่อ
ไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติว่าด้วยคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน พุทธศักราช ๒๔๗๖"

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกบรรดากฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่น ๆ ซึ่งมีข้อความขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้โอนการงานและบรรดาพนักงานเจ้าหน้าที่กรมตรวจเงินแผ่นดินไปสังกัดคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน

มาตรา ๕ คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ตรวจสอบบัญชีเงินรายรับรายจ่ายของแผ่นดิน หรืองบแสดงฐานะการเงินแผ่นดินประจำปี ซึ่งคณะรัฐมนตรีจะนำเสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร และแสดงความเห็นว่า รายการจำนวนเงินรับและจ่ายตามบัญชานั้นได้เป็นไปตามงบประมาณประจำปีและตามความจริงหรือไม่

(๒) ตรวจสอบบัญชีทุนสำรองเงินตราประจำปี และแสดงความเห็นว่ากรรับจ่ายเป็นการถูกต้อง และเป็นไปตามกฎหมายหรือไม่

(๓) ตรวจสอบบัญชีของเทศบาลเมืองใดๆ ที่
นายกรัฐมนตรีจะสั่งให้ตรวจสอบเป็นครั้งคราว แล้วทำ
รายงานเสนอนายกรัฐมนตรี

(๔) เมื่อทำการตรวจสอบบัญชีและเอกสารใดๆ ปรากฏ
ว่าบัญชีไม่ถูกต้องและเป็นการทุจริตก็มอบคดีให้เจ้าหน้าที่
ฟ้องผู้กระทำความผิดต่อศาลตามกฎหมาย

(๕) ทำการตรวจสอบบัญชีเอกสารและทรัพย์สินของ
เทศบาลเมือง

(๖) เรียกพนักงานเจ้าหน้าที่เทศบาลเมืองที่รับตรวจ
มาเพื่อสอบสวน

(๗) เรียกบุคคลใดๆ มาให้การเป็นพยานในการตรวจ
สอบบัญชี เอกสารและทรัพย์สินของแผ่นดิน

มาตรา ๖ บัญชีการรับจ่ายเงิน ของคณะกรรมการตรวจ
เงินแผ่นดินนั้น ประธานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน
เป็นผู้รับผิดชอบ และให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ตั้ง
พนักงานในกระทรวงการคลังไปทำการตรวจสอบและทำราย
งานเสนอต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อนำเสนอสภาผู้แทนราษฎร

มาตรา ๗ การตรวจสอบรายจ่ายราชการลับให้ถือว่าเป็น
การจ่ายจริงได้ต่อเมื่อนายกรัฐมนตรีได้ลงนามอนุมัติแล้ว

มาตรา ๘ คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินประกอบด้วย

(๑) ประธานคณะกรรมการ

(๒) กรรมการ

(๓) เลขานุการ

มาตรา ๙ ผู้ที่จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ตั้งให้เป็นประธานคณะกรรมการนั้น ได้แก่ผู้ที่คณะรัฐมนตรีได้เลือกขึ้นเสนอต่อสภาผู้แทนราษฎรและได้รับความเห็นชอบจากสภาแล้ว

มาตรา ๑๐ ประธานคณะกรรมการมีหน้าที่เป็นผู้ดำเนินการ และควบคุมกิจการทั้งหลายของคณะกรรมการนี้ และเป็นประธานในการประชุมของคณะกรรมการ

มาตรา ๑๑ ให้มีกรรมการมาประชุมอย่างน้อย ๕ นาย จึงจะเป็นองค์ประชุมได้

การลงมติวินิจฉัยข้อพิพาทนั้น ให้ถือเอาเสียงข้างมากเป็นประมาณ ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานคณะกรรมการชี้ขาด

ในกรณีที่ประธาน คณะกรรมการมานั่งเป็นประธานในที่ประชุมไม่ได้ ให้คณะกรรมการประชุมกันเลือกกรรมการผู้หนึ่งขึ้นนั่งเป็นประธานสำหรับที่ประชมนั้น มติของที่

วันที่ ๕ ธันวาคม ๒๔๗๖ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๐ หน้า ๗๘๕

ประชุมซึ่งประธานคณะกรรมการมิได้มานั่งนั้น ต้องรับอนุมัติ
จากประธานคณะกรรมการก่อนจึงจะสมบูรณ์

มาตรา ๑๒ การที่จะนำเรื่องเสนอคณะกรรมการพิจารณา
นั้น ท่านว่าให้เป็นอำนาจ และหน้าที่ของประธาน คณะ
กรรมการเป็นผู้ปฏิบัติ

เรื่องที่ระบุไว้ในมาตรา ๕ (๑) (๒) (๓) และ (๔)
ประธานคณะกรรมการต้องนำเสนอที่ประชุมคณะกรรมการ
พิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดเสมอ

เรื่องที่ระบุไว้ในมาตรา ๕ (๕) (๖) (๗) และเรื่องอื่น ๆ
นั้น ประธานคณะกรรมการเป็นผู้วินิจฉัยว่าจะสมควรเสนอ
ที่ประชุมหรือไม่ตามพฤติการณ์

ประกาศมาณวันที่ ๕ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๔๗๖
เป็นปีที่ ๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

นายพันเอก พระยาพหลพลพยุหเสนา

นายกรัฐมนตรี